

[RUMIANOCZARNY ai

Pierwsze a jasne, drugie pochylone; o prawdopodobnie jasne (tak w formancie -o-).

sg f G rumianoczarn(e)j. ◇ pl A subst rumianoczarn(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. w cytacie s.v. rusy.

Czarny z odcieniem czerwonym: Niktorzy też chcą miánować od płci y bärwy łmladey álbo z rumiánoczarney/ co iest póspolita płec Rułkiego/ zwłafzczá Podolłkiego y Wołyńłkiego narodu/ dla czego też dziś nálzy ich zowiá Rułkami/ tákze Rułłe włofzy/ to iest rumiánoczarne. StryjKron 113 (Linde s.v. rusy).

a. O skórze człowieka:

Wyrażenie: »płec rumianoczarna«: [król Stefan Batory] Był to Pan wyfokiey vrody/ y krałny dofyć/ twarzy pośięgłey/ płci rumiano czarney BielKron 1597 804.